

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

føres ud til Producenterne. De nærmere Bestemmelser i Henhold til Loven traadte først i Kraft den 9. Februar 1940, altsaa ganske kort Tid før den tyske Besættelse af Landet, og man kan derfor sige, at Bestemmelserne har virket under meget ugunstige Forhold. Produktionen og Eksporten gik jo i Krigens Aar stærkt ned; Producenterne mistede i væsentlig Grad Interessen for Æggenes Kvalitet, da Ægsalgets Betydning i den samlede Økonomi som bekendt faldt meget stærkt, og desværre maa det indrømmes, at efter Kapitulationen har Forholdene ikke bedret sig synderligt. Paa Hjemmemarkedet har Ægkvaliteten i 1946 ladet meget tilbage at ønske, og for Eksportvarenes Vedkommende er Kvaliteten aldeles ikke oppe paa den samme høje Standard som før Krigen. Det er derfor paatrængende nødvendigt, at der gøres en Anstrengelse for, at de danske Æg skal kunne genvinde deres tidligere store Anseelse i Importlandene, og at det derfor nu ved Fornyelsen af Loven fastslås, at Kvalitetskravene skal føres igennem saavel paa Hjemmemarkedet som for den Del af Produktionen, der gaar til Eksport.

Jeg minder om, at i Efteraaret 1946 nedsatte Ægproducentorganisationerne et Udvalg til at overveje Spørgsmaalet om Ændringer i den gældende Lov, og fra dette Udvalg har Ministeriet modtaget en Skrivelse, der findes optrykt som Bilag til Lovforslaget. Som det vil ses af denne Skrivelse, er Udvalget af den Formening, at en effektiv Kvalitetsbetaling maa skønnes at være et virksomt Led i Bestræbelserne for at højne Ægkvaliteten, men man gør opmærksom paa, at Kvalitetsbetalingen under de gældende Bestemmelser langt fra er effektiv. Videre mener Udvalget, at det nuværende Indsamlings- og Afregningssystem i sig selv virker forringende paa Æggenes Kvalitet, idet den gentagne Ompakning og Oplagring af Æggene paa disses Vej fra Producent til Pakkeri forarsager urimelig stor Kvalitetsforringelse.

Derfor foreslaar Udvalget, dels at Afregning først maa ske, efter at Vejning og Kvalitetssortering har fundet Sted, det vil sige ved næste Afhentning af Æg, dels, at alle Producenter skal levere deres Æg i deres egen, producentmærkede Emballage. Det vilde utvivlsomt være en Fordel i Henseende til Æggenes Kvalitet, hvis det kunde gennemføres, at hver Producent leverede Æggene i sin egen Emballage, men saadan som Situationen er i Øjeblikket og antagelig betydelig Tid fremover, maa man vist regne med, at hverken Transportforholdene eller Træsituationen muliggør noget i den Ret-

ning. Det af Udvalget foreslaaede System, hvorefter Afregning først maa finde Sted ved næste Afhentning, forudsætter ogsaa en Stabilisering af Æghandelen og en Kontrol med den, som det heller ikke kan siges at Tiden er inde til at praktisere. Man er derfor blevet staaende ved den i § 1, Stk. 2, foreslaaede Bestemmelse, hvorefter Landbrugsministeren bemyndiges til efter Forhandling med Producenterne og Handelens Organisationer at fastsætte Bestemmelser paa disse to vigtige Punkter, naar Forholdene muliggør det.

Man vil dernæst se, at Udvalget har foreslaaet en Indskrænkning af Medlemstallet i det i den gældende Lovs § 1, Stk. 7, nævnte Udvalg. Jeg har ikke ment at kunne tage Hensyn til dette Forslag, idet jeg mener, at en saadan Indskrænkning af Medlemstallet kunde medføre Udelukkelse af visse berettigede Interesser, som maaske er i Stand til at tilføre Udvalget Oplysninger af Betydning for hele Udvalgets Arbejde. § 1, Stk. 7, er nu udeladt af Lovforslaget, idet det skønnes rimeligt, at Udvalgets Sammensætning fastsættes af Ministeren, og jeg mener det er praktisk, at eventuelle Ændringer, der maatte vise sig ønskelige, kan gennemføres, uden at man behøver at skride til en Ændring af Loven.

Heller ikke Udvalgets Forslag om at ophæve den nugældende § 8 om Bemyndigelse til at fastsætte Bestemmelser om Kontrol med Rugerier har jeg ment at turde følge, idet det desværre er en Kendsgerning, at der findes Rugerier, hvorfra der spredes et højst utilfredsstillende Kyllingemateriale ud over Landet. Jeg mener derfor, saadan som Paragraffen nu er formet, Lovforslagets § 10, at det er rigtigt at bevare Muligheden for, naar Lejlighed gives og om Nødvendigheden melder sig, at tage Spørgsmaalet om Kontrol med Rugerier op til nærmere Overvejelse.

Ellers holder det foreliggende Lovforslag sig i det store og hele til den gældende Lovs Bestemmelser, idet det i Virkeligheden tager Sigte paa en effektivere Gennemførelse af disse.

Lovforslaget i dets Helhed og de enkelte Ændringer, der er Tale om i Forhold til det af mig oprindelig fremsatte Forslag, er tiltraadt paa et Møde i Ministeriet, hvori deltog Repræsentanter for saavel Producenterne som Handelens Organisationer.

Lovforslaget har i Folketinget været Genstand for en Udvalgsbehandling, og der er herunder opnaaet Enighed om et Par mindre Ændringer. Saaledes er der i § 1 indsat en Bestemmelse om, at Ministeren